

Nr 71.

Av herr **Lindhagen**, om upphävande av strafflagen för krigsmakten samt lagen om krigsdomstolar och rättegången därstädes.

I en föregående motion har påkallats fullständig avrustning av vårt nuvarande nationella försvarssystem. Oberoende av olika uppfattningar i denna sak, synas meningarna skäligen kunna ena sig om, att i varje fall den särskilda strafflagen för krigsmakten samt om krigsdomstolarne och rättegången därinom kunna vara mogna att försvinna från det levande livets skådeplats och överflyttas till historiens museum. En betydelsefull del av krigsväsendets okultur skulle därigenom gravläggas och ett icke oväsentligt bidrag till besparingar i statsutgifterna vinnas. Redan före världskriget var detta en fråga, som exempelvis både i Norge och Frankrike gjordes till föremål för officiella undersökningar, och i samband med riksdagsförhandlingarna år 1914 om vår nuvarande krigslagstiftning väcktes även motion om krigslagstiftningens bortfallande redan då uti vårt lagsystem (motionen nr 200 i andra kammaren).

En sådan sak bör, om man vill, kunna expedieras tämligen hastigt lika väl som militäranslagens genomdrivande under världskriget och författningsfrågans behandling under slutet av förra året. Det vore därför riktigt och viktigt, att frågan åtminstone principiellt förelades redan denna riksdag. I motiveringen till regeringens beslut att tillsätta en kommission för att bereda frågor om begränsning av de militära utgifterna och därmed sammanhängande ärenden omnämnes emellertid icke förenämnda angelägenhet.

Det hemställas alltså,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära skyndsamt förslag, helst till denna riksdag, om upphävande under alla förhållanden av den speciallagstiftning, som innefattas i lagarna om strafflagen för krigsmakten samt om krigsdomstolar och rättegången däri.

Stockholm den 21 januari 1919.

Carl Lindhagen.
